

Nový Jeruzalém č. 11/2013

Zpravodaj pro 167. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Měříně – ve středu 13. listopadu 2013 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jámách

V pondělí 14. října přijelo a přišlo na pouť NJ do Jam čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 400 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Petra Dokládala na pouti NJ v Jámách:

*Drazí bratři a sestry – je to krásný pohled. Tolik duší, otevřená srdce a jistěže Pán, který nám chce sdělit to co je obsahem těchto čtení. Je důležité, abychom je dokázali přijmout. Evangelium, které jsme slyšeli (Lk) nám ukazuje dějiny spásy. Tento počátek, kdy Bůh nachází Marii a dává jí Boží poselství skrze archanděla Gabriela a Maria ve svém ANO umožňuje Jemu, aby mohl přijít Vykupitel. Mohli bychom dlouho rozjímat nad touto událostí, která nás všechny zasahuje přímo, protože je to **otevřená výzva** všem věřícím, abychom **dokázali reagovat na Boží výzvy**. I v současné době. Vidím mnoho lidí před sebou a je potřebné, aby jednotlivá srdce byla otevřená k poselství srdce, které nás zasahuje. Pán potřebuje nás, v nejrůznějších pohledech. On potřebuje naši **spolupráci**. Tak jako to dokázala Maria. Přesně v tomto duchu se otevírá pohled na její oslavu. Oslavu té, která svým ANO umožnila Bohu přijít sem na tento svět. Ona prochází různými údobími a celý její život je ve znamení „**Staň se.**“ **Přijetí, smír, pokání a ještě k tomu dnes její otevřeně, milující, mateřské srdce.** Tomuto srdci zasvětil svatý otec František, mnozí jsme to mohli vnímat, celý svět. Vlastně pokračuje v tom velkém díle svých předchůdců, zvláště blahoslaveného Jana Pavla II. Je nesmírně důležité tuto skutečnost pochopit a správně vyhodnotit. Lidstvo se ocitá ve velmi dramatické situaci své existence. A je důležité pochopit, že bez Boha nemůžeme dělat nic. Napadají mě mnohé myšlenky. Jednou z nich - v posledním Apoštola Božího milosrdenství – rozhovor s Dominikem Dukou, naším kardinálem . Hovoří o krizi víry. Troufám si k tomu ještě dodat – tato krize vyplývá z krize modlitby. O tom hovořil svatý otec nedávno. Vyjádřil se, že mnohá modlitba je sobecká. Není to vzdálení od osobního já, abychom mohli přijmout osobního Boha. Je v tom hodně kalkulu, vypočítavosti a také projevů, které nejsou čisté. Ale to každý člověk musí vnímat sám. Otevřete svá srdce Bohu, tak jako to dokázala P. Maria. A podívejme se na první čtení, které je s tím úzce spojeno. Večeřadlo, apoštolové a ona s nimi. Modlí se, setrvávají v modlitbě.....a přichází ten, který vytváří novou církev. Duch Svátý, který všechno proměňuje. To jsou liturgické texty k této votivní mši svaté, kterou jsem vybral – k Panně Marii Růžencové. A jsme u modlitby, která je nesmírně důležitá. Jí jsem věnoval v jedné ze svých knížek mnoho stránek při rozjímání čtyřech tajemství svatého růžence.*

Drazí bratři a sestry – zde v krátkosti nemohu – vstoupit do jednotlivých událostí. Jsem naplněn živým poselstvím poslední doby – soboty a neděle, kdy jsem mohl sledovat zasněžení světa Neposkvrněnému srdci P. Marie. Svatý otec, jako vždy položil některé otázky – některé body.

Bůh nás překvapuje, Bůh nás žádá o věrnost, Bůh je naše síla – protože on je náš Pán.

Věrnost, vytrvalost, dobrota – jsou hodnoty, které nemohou být nějakým způsobem zatemněny. A my musíme prosit aby zůstaly těmi pravými v našem nitru.

Stojíme před volbami – je to otázka dramatická – nemohu je nějakým způsobem rozebrat. Každý si musí uvědomit, že teď je ta doba prosby, aby ti, kteří jsou povoláni – nebo budou povoláni si uvědomili dramatickou situaci. Bůh je nesmírně milosrdný. To si uvědomujeme zde, zvláště na tomto pozeňnaném místě. Neustále nám nabízí svou ruku. Stačí ji uchopit a nechat se vést. To nám ukazuje Maria. Neboj se já jsem s tebou, já tě povedu. Co je hlavní překážka k touto prostému přijetí? Naše pýcha. Naš dojem soběstačnosti. Nic se neděje, nic nepotřebuji měnit. Budu takový, jaký jsem. Je to často ošidné. Proto bratři a sestry: „Stvoř mi čisté a

pokorné srdce – protože tímto srdcem Ty nepohrdneš. Děkuje za všechno co nám Bůh dává, co nám dává skrze P. Marii, která je krásným způsobem uctívána i v této farnosti, když vidím množství bratrů a sester, tak se duchovně propojují s Koclířovem a mnohými jinými místy, kam přichází lidé, aby v tomto duchovně pokračovali. Nechci zde zacházet do osobních rovin, ale každý víme, že za tím musí vždy někdo stát a tímto duchu také pracovat, v důvěře. I když se nedaří, tak vím, že i jedna duše je dostatečně velké království. Mám tady také krásný text homilie svatého otce, kterou přednesl před sochou P. Marie Fatimské. Krásnou zasněženou modlitbu: (přepisovatel ji uvádí celou)

„Blahoslavená Panno Maria Fatimská. S novou vděčností za tvoji mateřskou účast spojujeme svůj hlas s hlasem všech pokolení, která tě blahoslaví. Oslavujeme v tobě veliké skutky Boha, který se nikdy neunaví sklánět se milosrdně k lidstvu, souženému zlem a zraněnému hříchem, aby jej uzdravil a zachránil. Přijmi s mateřskou laskavostí úkon zasvěcení, který dnes s důvěrou konáme, před touto nám tak drahou soškou. Jsme si jisti, že každý z nás je v tvých očích cenný a že ti nic není cizího z toho, co je v našich srdcích. Necháváme se dosáhnout tvým něžným pohledem a dostává se nám útěšného pohledení svého úsměvu. Sřež náš život ve svých rukou: požehnej a posil každou touhu po dobru; oživuj a syť víru; podporuj a osvěcuj naději; vzbuzuj a vdechuj lásku; ved' nás všechny cestou svatosti. Nauč nás své přednostní lásce vůči maličkým a chudým, vyloučeným a trpícím, vůči hříšníkům a zbloudilým srdcím: všechny shromáždi pod svoji ochranu a všechny přiveď ke svému milovanému Synu Ježíši, našemu Pánu.“

Je to velmi osobní, stejně tak, jak bylo osobní vyjádření papeže bl. Jana Pavla II., zvláště v roce 1984, 1987 a v jubilejním roce 2000. V jedné homilii řekl papež František: „Nestydme se za své slzy, které chováme.“ Protože Maria chce své děti věst k Ježíši. Žádná jiná cesta neexistuje. Všechny jsou pouhou fikcí. Děkuje za dar víry. Amen.

Po zaplacení autobusů a nutné reze zůstalo 3 621 Kč, které jsme poslali poutníkům v nouzi. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři P. Tomášovi a všem farníkům z Jam, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení a rozhovor s hl. celebrantem NJ v Měříně, kterým je Mons. Mgr. Pavel Posád, světící biskup v Českých Budějovicích:

Stručné představení: Narodil jsem se na Vysočině, blízko Moravských Budějovic, nedaleko od pověstných Babic v roce 1953, mám šest sourozenců, nejstarší bratr Jan zemřel jako maličký. Navštěvoval jsem ZŠ v Budkově. Od roku 1968, těsně po vstupu spojeneckých vojsk do Československa jsem začal studovat na Gymnáziu Mor. Budějovice, protože jsem po maturitě chtěl jít do kněžského semináře. Během studia došlo k normalizaci, měl jsem značné potíže s přihláškou do semináře- pronásledování st. Tajnou bezpečností, vyhrožování atd. Nakonec se vše téměř zázračně vyřešilo a byl jsem přijat v roce 1972 na CMBF v Litoměřicích. V roce 1977 jsem byl v Brně vysvěcen na kněze a pak působil na sedmi místech brněnské diecéze jako kaplan na třech místech a na čtyřech místech jako farář. (Pozofice, Brno-Zidenice, Lomnice u Tišnova, farář: Ratíškovice, Drnholec-Pasohlávky-Jevišovka, Třešť- Růžená, Brno – Sv. Tomáš. V roce 1993 mne biskup Vojtěch poslal jako spirituála do Kněžského semináře v Olomouci, kde jsem působil deset a půl roku. O vánocích 2003 mne blahoslavený Jan Pavel II jmenoval sídelním biskupem v Litoměřicích a v lednu 2008 mne papež Benedikt XVI jmenoval titulárním biskupem ptujským a světícím biskupem českobudějovickým. Jsem členem komise pro kněžstvo, členem komise pro Charitu, delegátem pro mládež při ČBK, Prezidentem CHČR a Proboštem katedrální kapituly v Českých Budějovicích.

Co jste se naučil od rodičů? Rodiče mi především předali katolickou víru, dali mi zakusit nádhery početné, harmonické rodiny, naučili mne pracovat a také mne učili kráse a významu utrpení, bolesti a obětí.

Co bylo nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Jsem přesvědčen, že nejdůležitějším impulsem bylo tiché Boží volání, podpora rodičů, především v modlitbách a veliký význam měl pro mne život a příklad mnoha kněží, se kterými jsem se setkal v dětství a v době dospívání.

Kdo byl pro Vás kněžským vzorem? To už jsem řekl. Kněží působící v mém rodném kraji, později mnozí další, které jsem poznal.

Co považujete ve službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Kněžská služba je veliký dar od Boha. Nikdo si nedal povolání sám. „Ne vy jste vyvolali mne, ale já jsem vyvolal vás“. To je krásné i důležité. A potom je důležité být hluboce zakořeněn v Bohu, abych mohl přinášet bohaté plody pro lidi kolem sebe.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Pro každého věřícího je důležité, aby byl nejen učedníkem Krista, ale také misionářem. Naším posláním není to, abychom sklízeli, ale abychom vždy a všude rozsávali životodárné slovo evangelia. Evangelizace je skutkem lásky. Mám-li druhého rád, budu se snažit předat mu to nejcennější, co mám. A to je víra v Krista a život věčný.

Na co kladete důraz ve své práci, ve svém životě, v diecézi? Prožili jsme tři roky jako přípravu na Cyrilo-metodějské jubileum. Tento rok se navíc z vyhlášení papeže Benedikta XVI stal rokem víry. Tento čas byl vzácnou příležitostí k obnovení nejenom vědomostí o třech základních svátostech, které nazýváme iniciační, protože jsou počátkem věčného života každého z nás. Do toho nádherně zapadlo i téma víry. Myslím, že je nesmírně důležité, aby každý z nás se obnovil a prohloubil nejenom v poznání, ale i v životě, protože kdo sám nehoří, nemůže zapalovat. A zapalovat je v této temnělé době naprosto základní a neodkladná potřeba této přítomné chvíle.

Jaké je Vaše biskupské heslo? Zajed' na hlubinu (Lk 5,4).

Nedávno jste byl na pouti po stopách španělských světců. Co vás během cesty nejvíce zaujalo? Těchto deset dnů bylo velikým duchovním zážitkem a obohacením. Máte nejen možnost poznat kus nádherné historie, ale poznáváte, jak jsou jejich život a charisma na těchto místech úžasné přítomné i dnes. Na mnohé se těšíte, jako například na sv. Terezii z Avily, sv. Jana od Kříže, Františka Saleského, Vincence Ferrerského a další. Jiné zase potkáte nečekaně a jste mile překvapeni.

Máte k některému španělskému světci bližší vztah než k ostatním? Nejvíce těšil na sv. Terezii od Ježíše a sv. Jana od Kříže. Mnozí se domnívají, že jsou to vzory jen pro mimořádně duchovně vyspělé a mysticky naladěné lidi. Ale není to pravda, jsou nám velmi blízcí, neboť se nikterak mysticky nevznášeli, ale žili životem, který je tomu našemu hodně podobný.

V rámci ČBK máte na starosti mládež v naší zemi. Jací jsou mladí lidé, kteří se hlásí k církvi? V čem jsou jiní, na rozdíl od doby, kdy jste byl jako oni? A jací jsou mladí? Jsou skvělí, mají mnoho dobrých vlastností a nápadů, jsou nezatížení a mohli bych dlouho pokračovat v obdivu nad krásou mládí. Ale připomenu, co říká dnešní papež František: „Starší mají sdělovat moudrost a mladí mají se zaujetím naslouchat laskavému poučení a vedení. Je důležité se vzájemně doplňovat. Neadorovat jenom kult mladosti a neposílat do starého železa lidi starší. Je potřeba žít ve vzájemné harmonii.“

Cestoval jste na druhý konec planety, do Brazílie na celosvětové setkání mládeže. Jaká byla vaše očekávání? Mnohým jsem říkal, že celou tu misi považuji za důležitou, přitažlivou, ale náročnou. Věděl jsem, že mne čeká opačný konec světa, byl jsem zvědavý na odlišnosti, které jsem tušil, také jsem ledacos slyšel nebo si o Brazílii přečetl a nastudoval. Skutečnost ale nekonečně předčila všechna má očekávání. Mohli nadechnout křesťanství, které je dynamické, mladé, určitým způsobem nesrovnatelné s tím naším evropským. O tom jsem věděl už před cestou od lidí, kteří v Jižní Americe prožili delší čas. Po návratu říkám, že v Brazílii je 90 % příznivců katolické církve a 100 % lidí, kteří fandí fotbalu.

Měl jste možnost potkat se též s místními kněžími a biskupy? V čem jsou jiní než ti evropští? Během pobytu v Brazílii jsem se potkal s celou řadou biskupů a kněží – ať už s těmi, kteří přišli jako misionáři z Evropy, nebo i s domorodými. Určitě jsou jiní než my v Evropě, a to z jednohodu důvodu. Podobně jako je třeba kvalita vína závislá na půdě, kde se pěstuje, vyrůstá i život tamních lidí z kulturního a duchovního prostředí daného místa. Už jenom okolnost, že Brazílie je rozlohou přibližně velká jako Evropa – mají zde asi 300 diecézí a téměř 600 biskupů.

Mohl byste vysvětlit úmysl sbírky na pouti NJ v Měříně? Rozhodl jsem se věnovat výnos dnešní sbírky na CENAP – to je Centrum naděje a pomoci v Brně. Je to institut, který se intenzivně věnuje jedné z nejdůležitějších potřeb naší doby – to je rodině, manželství a všemu, co s tím souvisí. CENAP podporuje rodinu v celém jejím spektru a chrání život od početí po

přirozenou smrt. Víím, že se potýkají s nedostatkem finančních prostředků a proto jsem se rozhodl, alespoň tímto způsobem pomoci jejich práci.

Kde Vás nejvíce „tlačí boty“? Víím, jak důležité jsou boty, pro spokojený život člověka. A není možné chodit v botách, které tlačí. To by špatně dopadlo. Tady opouštím Váš obraz a chci zdůraznit, že člověk nesmí dopustit, aby ho boty tlačily. Musí si zavčas pořídit nové. To znamená: žádné problémy – ani fyzické, ani duchovní – neodkládat, ale zavčas je řešit. **Je potřebí každý večer zpytovat svědomí, pravidelně přijímat svátost smíření, denně se posilovat Eucharistií, abychom měli dostatek síly k řešení všech přicházejících křížů a problémů.**

Na co se nejvíce těšíte? Každý večer děkuji za uplynulý den a těším se na noční odpočinek a každé ráno se těším na nový den, který beru jako dar Boží lásky a jsem zvědavý, čím mě Otec překvapí.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Už dlouho mě těší poznání, že každý kříž, temnota a bolest, dokonce i smrt, nemá poslední slovo, ale že přijetím Ježíše Ukřižovaného ve všech těchto podobách se znovu a znovu setkávám se Zmrtvýchvstalým.

Listopad měsíc, kdy si více uvědomujeme, co bude po odchodu s tohoto světa. Jsou tři cesty kam směřujeme pro celou věčnost: život v Božím království nebo očistování v „očistci“ anebo, nedej Bůh, věčné zavržení. Pán Ježíš nám sice svou smrtí na kříži zajistil život v Nebi, ale nebudeme-li chtít, můžeme jeho lásku odmítnout svou pýchou a neuvážeností. Boží zákon jasně zní: **Miluj Boha, miluj bližní.** Evangelium to jasně vysvětluje. „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřítáhne Otec“ (Jan 6, 44). A svatý Augustin píše: „Nemysli si, že jsi přitahován proti své vůli. Ducha přitahuje i láska. Nemusíme se obávat lidí, kteří odvažují každé slovo, ale jsou na hony vzdáleni porozumění věci, zejména věci Boží, že by nás snad mohli na toto biblické slovo evangelia nychytat, kdyby nám řekli, že jak mohu věřit ze svobodného rozhodnutí vůle, jsem-li držen? Na toto já říkám, že to je málo věřit ze svobodného rozhodnutí vůle. Musí tě přitahovat také rozkoš. *Raduj se v Hospodinu a dá ti, po čem touží tvé srdce (Ž 37, 4).* Existuje přece určitá rozkoš srdce, kterou pociťujeme z lahodného nebeského chleba – eucharistie.“ Mít rozkoš z milování Boha a lásky ke každému člověka, to nás může naučit jen sám Otec. Milovat Boha i lidi je Boží dar a ten je třeba si vyprosit, získávat poctivým životem – plněním Boží vůle. Vždyť v Otčenáši se modlíme *buď vůle tvá.* Vůle Boží je, aby byli všichni lidé spaseni, ale spásu musíme chtít. Panno Maria a všichni svatí vyproste nám u Boha milost žít tak, jak je vůle Boží být věčně v Nebi.

Bratr Klement Maria

Pozvánky.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2014, 2015

2014	13. leden	Velké Meziříčí	13. únor	13. březen	Křížanov	
	14. duben	Bohdalov	13. květen	Březí	13. červen	Rad. Svatka
	14. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	12. září	Pavlov
2015	13. říjen	Jámy	13. listopad	15. prosinec	Olešnice	
	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svatka		
	květen	Nové Veselí	srpen	Olešná	říjen	Jámy
	prosinec	Olešnice				

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde - .....

Srdečné pozvání na 168. pout' NJ – v pondělí 16. prosince 2013 v 17 hodin do Olešnice.

Srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20.11. 2013. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecnec.farnost.cz.